

OG DIN ÆTT SKAL

INNTA SIN FIENDES PORT

 Jeg er, som vanlig, en time eller to for sent. Pastoren reiste seg og sa: “Nå vil jeg introdusere for dere alle den sene, herr Branham.” Vel, jeg har mange ting å gjøre, så jeg—jeg blir bare forsinket innimellom. Men denne gangen kunne jeg ikke noe for det. Det var på grunn av været som gjorde det denne gangen. Jeg kan skylde på været og komme unna. Måtte utsette det, broder Rose, bare litt. God morgen, søster Rose. Og glad for å ha broder Rose og søster Rose her, denne formiddagen, og broder Sharrit, og de mange brødrene, de fine menneskene der ute.

² Jeg hører at noen sier til meg: “Når det regner i Phoenix, blir alle bare i sengen”, en slik forandring, vet dere. En av disse dagene skal jeg få et gratis måltid. De forteller meg at du kan få et gratis måltid hver dag solen ikke skinner. Jeg skal følge med på det i dag, la dem få betale for det.

³ Jeg talte i går kveld, ute i en bestemt kirke. Jeg husker egentlig ikke navnet på den. Og vi hadde en fantastisk stund i går kveld, ute på møtet. Og over til broder Outlaws, og opp til Tempe, og bare ha det virkelig fint i dette fellesskapet. Og jeg forventer å møte alle disse forkynnerbrødrene på stevnet, så vi får litt tid til å slappe av, broder Rose, og snakke med hverandre. Og det er det jeg kommer for, er å ha fellesskap. Og vi hadde . . . kikket på timeplanen vår og fant så mange steder. Men jeg tenkte at dette var en flott mulighet, fordi jeg får møte de forskjellige, får vært sammen med dem og ha fellesskap.

⁴ Noen ganger i forkynnelsen, blir enhver forkynner misforstått, på den ene eller andre måten. Mange ganger tar folk til seg noe du sier og bare på en måte . . . Det heller litt mot deres mening, så sier de det på den måten. Og så får den neste tak i det, det heller litt mer. Før du vet ordet av det, er det helt på villspor.

⁵ Så—så vi, mange ganger, i forkynnelsen, så på en måte slår jeg ned på kirkesamfunn og organisasjoner og slikt. Da sier folk noen ganger: “Broder Branham er imot en organisasjon.” Det er feil. Jeg er ikke imot noen organisasjon. Men det er så mange ganger at folk bare stoler på den organisasjonen, ser dere, og setter sitt håp helt og holdent til den, i stedet for til Kristus.

⁶ De ønsker å se hvor mange medlemmer de kan få til den organisasjonen. Nå, det er veldig fint. Jeg—jeg . . . Det er helt i orden. Jeg tror at enhver organisasjon burde få så mange medlemmer den kan. Det er veldig fint. Men når dere begynner å

ta de uomvendte og legge mer vekt på det, enn dere gjør på Den Hellige Ånd, som broder Rose sa her for en stund siden, og slikt, da får du—du folk til å tenke: “Vi tilhører *dette*, og vi tilhører *det*.” Når alt kommer til alt, tilhører vi alle Gud. Ser dere?

7 Nå, hvis jeg så en mann kjøre nedover elven i en båt . . . Og jeg bor ved en elv i Indiana, Ohio-elven, og jeg er rett ved fossen. Det er et veldig farlig sted, disse fossefallene, for det vil knuse deg på et øyeblikk. Hvis du noen gang kommer over fossen, er det ingen båt som kan kjøre gjennom den, fordi det er slik, et fall på omtrent førti-eller-femti fot rett ned, og det dannes store virvler på bunnen av fossen, og den treffer rett mot fjellet, grunnfjellet der. Og jeg antar at bølgetoppene, de hvite bølgetoppene, fosser ned under fossen i førti fot høyde, ser du, hvor det faller ned, flyr det opp igjen. Og så bare fortsetter det hoppende slik som det, og går ned i en stort stryk som er omtrent seksti eller sytti fot dypt. Og der inne er en strømvirvel som virvler det rundt *denne* veien, og fører det ut og går ned gjennom en kanal. Det er bare ingen måte å overleve på, ser du.

8 En mann dro herfra for en stund siden med en redningsvest på seg. De så den bare da han falt, slik som *det*. [Broder Branham knipset med fingeren—Red.] Til og med redningsvesten, den enorme strømmen tok ham rett under. Og fant ham aldri. Fikk aldri vite hva som hadde skjedd med ham. Han hang fast på steinene eller kantene der nede, kanskje en mile eller to rundt, slik som det, og ingen måte å overleve på.

9 Og hvis jeg så noen som kjørte nedover elven i en liten båt, som satt der og leste, og på vei nedover, og jeg begynte å rope til ham: “Kom deg ut av den båten. Den båten vil ikke klare å krysse disse strykene.” Nå, jeg har ikke noe imot den mannen, selv om jeg må skjelle ham ut og snakke hardt til ham. Det er ikke at jeg har noe imot mannen. Jeg elsker mannen, men jeg vet han kommer til å krasje. Det er grunnen til at jeg roper til ham. Fordi han er, ikke . . . Det er fordi jeg elsker ham, er—er grunnen til at jeg roper. Hvis jeg ikke brydde meg, ville jeg si: “Vel, godt å bli kvitt deg”, kjør på, ser du, hvis jeg ikke brydde meg om ham.

10 Men grunnen til at jeg sier de tingene, er fordi jeg er nidkjær for Menigheten. Jeg—jeg er nidkjær for Guds Menighet. Og jeg—jeg misliker å se at Den bare blir organisasjons-sinnet. Og jeg kjenner den trenden, at det er slik enhver menighet har forlist i klippene, rett som det, rett ned gjennom den organisatoriske trenden.

11 Bare tenk på vekkelsen på lutheranernes tid, se hvor den gikk. Og så snart den treffer det, reiser den seg aldri igjen. Lutheranerne kom aldri tilbake. Se på Wesley-metodistene, kom aldri tilbake. Se på Pilgrim Holiness, nasareerne, alle de andre, baptister, presbyterianere. De har en vekkelse, og så reiser en mann seg opp med Guds kraft over seg, han starter en bevegelse

i Ånden. Så, straks den mannen er borte, så danner de i en organisasjon fra det.

¹² Som Moody Bible Institute, fint sted, men det vil aldri bli slik Moody hadde det. Ser du? Og tingene som Moody sto for, de er milevis unna det, så slik er det. Og nå er det helt intellektuelt, mens Moody bygde det på Ånden, ser du. Og så du—du ser det, i de tingene.

¹³ Nå, da jeg først begynte, og kom hit til Phoenix, for mange år siden, i pinsebevegelsen, hadde jeg en mulighet til å starte en organisasjon selv. Latter-Rain-brødrene kom til meg, sa: “Dette er det. La oss begynne. Ja, vi vil bli—bli større enn alle de andre.”

¹⁴ Jeg sa: “Beware meg vel! Det er ikke det. Det er ikke—det er ikke tingen, brødre. Dere er—dere er milevis utenfor—utenfor veien. Gud vil aldri velsigne det.” Les historien deres. Les Bibelen. Det vil aldri komme en annen organisasjon ut av det, som kommer fra dette. Det er riktig. Dette vil organisere seg og gå inn i . . . Det er i den laodikeiske tilstanden nå. Men jeg sier deg, broder, det vil ikke reise seg flere organisasjoner som er velsignet av Gud. Det vil ikke bli noe av dette. Vi er ved Herrens Komme. Skjønner? Og Gud vil bringe ut en rest av denne store økumeniske bevegelsen, som pågår nå, for Bruđen, men det vil aldri bli noe organisert, som er åndelig, noe mer. Ser du? Det er ferdig.

¹⁵ Når jeg ser mine brødre, kjære brødre, lener seg i den retningen, så bare øser jeg det inn med alt jeg har. Og noen ganger sier brødre: “Vel, broder Branham er imot oss. Vi er . . .” Det er feil. Du store! Det—det kan ikke falle meg inn, å være imot noen. Jeg er—jeg er for dere. Jeg er deres broder, ser dere, og prøver mitt beste. Og det er grunnen til at jeg aldri ble medlem av noen bestemt organisasjon, så jeg kunne stå i bresjen og si: “Broder, ikke gjør det. Det er ikke slik.”

¹⁶ De sier: “Vi tilhører Assemblies.” Det er fantastisk. Assemblies of God har vært en veldig velsignelse for meg. “Vi er Foursquare.” Vel, se hvilken velsignelse de har vært for meg. “Vi er Jesu Navn.” Se hvilken velsignelse de har vært for meg. “Vi er *dette*, og *det*.” Uansett, de er alle velsignelser. De er—de er Guds folk. Ser dere? Og Guds folk er i alt sammen.

¹⁷ Og når vi begynner å komme sammen og si: “Vi er bare litt bedre her enn Guds Menighet”, ser dere, eller, “Vi er litt bedre enn Foursquare eller Jesu Navn”, eller noe lignende. Når vi bare er en . . . Vi er kanskje litt uenige i idéer. Hvis vi alle gikk for å spise middag i dag, ville alle valgt forskjellig pai, men vi spiser pai like fullt, ser dere. Det er tanken. Så tanken med det, er, hvis—hvis vi bare kan se fellesskapet vårt. Så ikke støtt deg til organisasjonen. Støtt deg til Golgata. Du blir død for disse andre tingene. Ser dere? Og jeg tror . . .

18 La meg si dette mens det er i tankene mine. Jeg tror at organisasjonen har spilt en god rolle. For, det er mange ganger, brødre, selv om vi ikke liker å tenke på det, så har det vært ting som har dukket opp iblant oss, og ting som det, som har vært vranglære. Og folk vil bare ta disse vranglærene og spre folket til alle kanter. Og en gruppe brødre kommer sammen som er . . . som jeg . . . Det jeg mener er å gå ut slik de gjorde i tidlige tider og alle slags greier. Og—og fortsatt i dag opplever vi det, ser dere, det bare beveger seg fortsatt. Og et folk som kan komme sammen . . .

19 Det virkelige bildet av pinsen, etter min mening, når det kommer til organisasjon, er menigheten, broder Pethrus, Filadelfia-menigheten i Sverige. Nå, de bryr seg ikke om hva slags doktrine du har, så lenge den er bibelsk. Hvis du ønsker å se det på *denne* måten, på *den* måten, eller noe, så lenge du har fellesskap og lever et ekte, rent, hellig liv. Slik er det. Det er bra. Og hvis du ønsker å si at Jesus kommer på en hvit hest, og den andre sa at Han kommer på en hvit sky, se etter Ham på den måten. Bare fortsett videre, så lenge du lever et godt, rent liv og har fellesskap. Det er veien. Slik er det.

20 Det, vel, nå, det er én grunn, venner, til at jeg er med denne gruppen til Forretningsmennene. Fordi, jeg vet at det er mange ting der inne som burde bli rettet opp. Men det er det—det er det beste vi har. Ja. Det er riktig. Ja. Det er mange ting som jeg må si. Og—og dere, brødrene her vil fortelle dere, jeg legger aldri fingrene imellom hos dem. Jeg er her som Guds tjener, for å fortelle Sannheten. Og jeg må stå til ansvar for det. Det er riktig. Broder Rose sa: “Det er derfor vi liker deg.” Vel, det—det, vel, vi kan ikke . . . Vi—vi må holde oss til dette Ordet. Ser dere?

21 For bare en stund siden, tror jeg, var dere i . . . Jeg var i utlandet, eller over på øya i fjor, og de hadde et møte, og noen av brødrene skrøt under dette store møtet der de hadde forretningsmennene rundt om i landet. Og de snakket om: “Jeg hadde et lite sted nede på hjørnet. Virksomheten min gikk ikke bra. Og jeg hadde det fryktelig. Og før du visste ordet av det, kom jeg—jeg inn for å ta imot Kristus, og—og, åh, jeg har alt nå.” Nå, det er bra. Vi setter pris på det. Det er bra, men velstand betyr ikke alltid Kristus. Det, ser dere, og vi må passe på det. Nå, det er bra. Ser dere? Jeg . . . Ikke noe imot det.

22 Men jeg korrigererte brødrene litt den kvelden. Vi dro ned til motellet der en—en gruppe av oss bodde, og broder Shakarian og oss alle sammen. Og jeg sa: “Vel,” sa jeg, “brødre, jeg skal si dere noe.” Jeg sa: “Jeg—jeg synes dere brødre er den fineste gruppen menn jeg noen gang har møtt i mitt liv. Men”, jeg sa, “saken er den”, sa jeg . . .

23 Jeg tilhører ikke noen organisasjon, men jeg tilhører det fellesskapet, med det. Jeg har et medlemskort hos dem, det eneste

kortet jeg har, fordi det representerer alle organisasjonene, ser dere. Og det er det jeg liker. Det er det jeg streber etter.

24 “Men”, sa jeg, “det som bekymrer meg, at dere brødre er der foran disse mennene der nede, som er tusen ganger mer velstående enn dere, og så prøver dere å fortelle dem at Kristus er velstand. Prøv aldri å selge dem det.” Skjønner?

25 Prøv aldri å sammenligne deg med verden. La verden komme over på vår grunn. Ikke gå over på deres grunn. Skjønner? Ser dere? Går du bort på deres grunn, vil vi aldri skinne sammen med dem. Tross alt, Evangeliet skinner ikke; det gløder. Hollywood skinner. Evangeliet gløder. Det er stor forskjell på å gløde og å skinne.

26 Og så, nå, og jeg sa: “De første pinsebrødrene som hadde noe, prøvde å bli kvitt det, og ga mat til de fattige og så videre, slik som det, og gikk ut uten noe, ser dere, for å forkynne Evangeliet, å tjenestegjøre.” Jeg sa: “Nå prøver vi å skryte av hvor mye vi har.” Jeg sa: “Hvilken forskjell det er!”

27 Og en kjær, liten broder, reiste seg opp etter en liten stund, sa til meg, han sa: “Broder Branham, det var en av de største feilene som folk noen gang har gjort.”

28 Og jeg sa: “Nå, hør her, broder, jeg prøvde ikke å hinte til folk om å selge det de har. Men jeg prøver bare å få fram et poeng til disse forretningsmennene.”

Han sa: “Det var den største feilen, av folket.”

29 Jeg sa: “De gjorde det ved Den Hellige Ånd. Den Hellige Ånd ba dem om å gjøre det.” Hvis Den Hellige Ånd ber noen om å gjøre noe, så gjør det Han sier at du skal gjøre.

30 Og han sa: “Vel, det var den verste feilen menigheten noen gang har gjort.”

31 Jeg sa: “Hvorfor, broder?” Og rett der foran de mennene som jeg hadde snakket til.

32 Han sa: “Fordi, så snart det ble litt bråk i menigheten der, det ble en uenighet mellom grekerne og—og hebreerne og så videre”, sa, “så hadde ikke disse menneskene noe sted å dra. De hadde ikke engang noe hjem å vende tilbake til.”

Jeg sa: “Helt nøyaktig Guds vilje.”

Han sa: “Hvordan kunne det være Guds vilje?”

33 Jeg sa: “De gikk overalt og spredte Evangeliet, for de hadde ikke noe sted å dra.”

34 Den Hellige Ånd gjør ingen feil. Den gjør ganske enkelt ikke det. Det er alt. Og som jeg talte om i går kveld, du må bare ta tak i Gud, og gripe tak i Hans Ord, og holde rett fast på Det. Uansett hvor Det fører deg, bare fortsett å følge Det. Fortsett på den måten.

³⁵ Men jeg er virkelig en—en tilhenger av disse Forretningsmennenes fellesskap. Og hvert stevne som jeg er invitert til, går jeg alltid og taler, sier alt jeg kan. Ikke for å prøve å finne på noe å si, som kunne behage noen, *Så-og-så*. Men hver gang jeg går til møtet mitt, prøver jeg å studere og be og faste, og si: “Herre Jesus, hva—hva kunne jeg si som ville hjelpe disse menneskene.”

³⁶ Alle vet at jeg ikke er en predikant. Jeg er ingen taler. Jeg—jeg er . . . Alle vet det. Jeg er ingen predikant. Mitt—mitt budskap er å be for de syke, og så videre som det. Men, jeg er ingen predikant. Alle skjønner det, som hører meg forkynne. Men det jeg sier, jeg ønsker å slå det fast, så det kan føre til noe.

³⁷ Ikke for å si: “Er han ikke en—en kraftfull taler? Bruker han ikke grammatikken sin riktig? Er han ikke fantastisk på talerstolen?” Jeg vil ikke ha det. Jeg—jeg kunne ikke gjøre det. Gud kalte meg aldri til det.

³⁸ Men jeg prøver å finne noe som kan hjelpe den personen og den menigheten til å bli en bedre menighet, hjelpe dem til å bli bedre mennesker, og be over den.

³⁹ Nå, jeg snakket litt som dette, fordi jeg så at det var noen som fortsatt kommer inn, og det regner. Det er grunnen til at jeg sa disse tingene. Nå, et kvarter over.

⁴⁰ Og nå ønsker jeg å takke broderen. Jeg har kjent broder Fuller i lang tid, alltid elsket ham, fra dypet av mitt hjerte. Og vi har mange ting til felles, broder Fuller. Og så har vi . . . Det er mange år siden jeg møtte broder Fuller, og jeg vet at han er en virkelig ekte Guds mann, og jeg elsker ham. Og jeg er her denne morgenen for å ha fellesskap. Så lei meg for at jeg gikk glipp av kvelden hans, siden den ble annonsert på stedet her, men det var noe jeg ikke kunne hjelpe for. Og jeg er glad for å være her denne morgenen, se menigheten hans, fin, hvordan Gud har gitt dem fremgang og velsignet dem. Og—og alt Han har gjort for ham, det setter jeg sannelig pris på. Må Gud fortsette å velsigne ham, og velsigne dette tabernaklet, og—og styret av tillitsmenn, diakoner og alle menighetens medlemmer. Og må dere vokse og ha fremgang i Herrens nåde, er min ydmyke bønn.

⁴¹ Nå, før vi nærmer oss Ordet, la oss nærme oss Forfatteren først. La oss bøye våre hoder bare et øyeblikk i bønn.

⁴² Mens vi nå sitter høytidelig i Guds Nærvær, med våre hoder og hjerter bøyd, er det et bønnebegjær i ditt hjerte, om noe som du har behov for, som du ønsker at Herren skal gi deg, slik at jeg kan huske dere i min bønn denne morgenen her i menigheten? Ville du bare la det bli kjent ved å løfte hånden din? Bare ha det i tankene dine, hva det er. Herren gi hver og en av dere deres ønske.

⁴³ Nådige og hellige Gud Fader, som skapte alle ting ved Kristus Jesus, til Hans ære, vi kommer inn i Ditt Nærvær denne morgenen med takksigelse i vårt hjerte. Og slik vi har

kjørt gjennom regnet, og vinden blåser, regnet øser ned, vi ber, Himmelske Far, at Du må øse ut Himmelens regn over oss, det åndelige regnet, senregnet og tidligregnet, sammen, i våre hjerter i dag.

⁴⁴ Vi ber, Far, at Du må velsigne denne menigheten. Vi er så takknemlige for den, for dens pastor, for dens forsamling, for . . . et sted hvor folket kan møtes med et tak over hodet og en fin, behagelig stol å sitte i.

⁴⁵ Vi tenker tilbake på historien til denne første Menigheten, denne første, apostoliske, katolske Menigheten, og ser hvordan de satt på steinheller eller hva som helst, for å høre Guds Ord, og deretter knelte på gulvet, og det var kaldt og med stein og skitt, og der løftet de hendene sine mot Himmelen og gledet seg over Den Hellige Ånds Nærvær. Gi dem en slik besluttsomhet i sine liv, at de ville gå inn i en løvehule, uten å gjøre en eneste bevegelse, men med et smil om munnen, og se mot Himmelen, med vissheten om at de i løpet av noen få minutter ville være i Nærværet til Ham som de elsket.

⁴⁶ Åh, våre fedres tro, lever fremdeles, til tross for fangehull, flammer og sverd. Fornyi i oss, Å Herre, slik tro. Gi oss Den Hellige Ånds store, apostoliske velsignelse.

⁴⁷ Hver enkelt i dag som hadde hendene sine løftet, Du vet hva de har behov for, Herre. Du vet hva som var bak den hånden, hvilket motiv og formål i det hjertet. Du alene kan dekke ethvert behov, Herre. Og jeg ber for dem, uten å vite deres behov, men legger min bønn fram som en begjæring for dem. Som Din tjener, ber jeg oppriktig for hver enkelt, at de må få hva enn de har bedt om. Velsign dem, Far.

⁴⁸ Og nå mens vi leser om Ditt Ord, og på en måte underviser denne søndagsskole-klassen, denne morgenen, så ber jeg om at Du må ta disse Ordene og rense bort all vantro fra Dem, Herre; som, enhver satans makt som prøver å vikle seg rundt, for å hindre Det i å vokse, må Det gå inn i ethvert hjerte og bli til rettferdighetens frukttrær der, Herre. Tro, som bringer frem det som Du har bestemt Ditt Ord til å gjøre, som sier: "Det skal ikke vende tomt tilbake til Meg, men Det skal fullføre det som er Dets hensikt."

⁴⁹ Nå, Herre, helliggjør Din tjener. Ditt Ord er allerede helliggjort. Og, sammen, må vi være i stand til å fø flokken som Den Hellige Ånd har gitt oss å være veiledere for. Vi ber i Jesu Navn. Amen.

⁵⁰ Nå, til dere som noen ganger liker å lese sammen med Budskapet, vil jeg . . . Jeg ber dere vennligst, om dere vil slå opp i Boken. Og jeg har, på en måte, bare et lite søndagsskole-Budskap, til folket denne morgenen.

⁵¹ Kan dere høre meg greit, overalt, over det hele? Jeg flyttet denne mikrofonen opp. Jeg er bare litt hes. Jeg, så snart jeg kom

ned hit, fikk jeg influensa. Djevelen prøvde sitt beste på å holde meg borte herfra. Jeg vet ikke. Jeg tror at Gud helt sikkert vil utøse noe stort over dette stevnet denne gangen, fordi satan har gjort alt han kunne for å holde meg borte fra det.

⁵² Men nå skal vi lese fra Første Mosebok, det 22. kapitlet. Og dere som vil slå opp i Bibelen deres, la oss lese en del av Den sammen. Første Mosebok 22, la oss begynne med det 9. verset.

Da kom de til stedet som Gud hadde sagt til ham. Der bygde Abraham et alter og la veden på plass. Så bandt han sin sønn Isak og la ham på alteret, oppå veden.

Abraham rakte ut hånden og tok kniven for å ofre sin sønn.

Men HERRENS Engel ropte til ham fra Himmelen og sa: Abraham! Abraham! Og han svarte: Her er jeg.

Han sa: Legg ikke hånd på gutten eller gjør ham noe. For nå vet Jeg at du frykter Gud, siden du ikke sparte din sønn, din enbårne, fra Meg.

Da løftet Abraham blikket, og der bak ham så han en vær som satt fast i krattet med dens horn. eller med hornene, rettere sagt. Da gikk Abraham bort, tok væren og ofret den på . . . som brennoffer i stedet for sin sønn.

Abraham kalte dette stedet Jehova-jireh. Som det blir sagt til denne dag: På fjellet, HERREN blir sett.

Da ropte HERRENS Engel til Abraham fra Himmelen for andre gang,

og sa: Ved Meg selv har Jeg sverget, sier HERREN, . . . fordi du har gjort dette, og ikke har spart din egen sønn, din enbårne,

skal Jeg rikelig velsigne deg og gjøre din ætt tallrik som stjernene på . . . himmelen og sanden . . . på havets strand; og din slekt skal innta sin fiendes port;

⁵³ Jeg ønsker å ta den siste setningen der som en tekst: *Og Din Ætt skal innta sin fiendes port.* Det er et—et fantastisk løfte.

⁵⁴ Nå, vi er alle kjent med denne historien, kanskje lest den om og om igjen, gang på gang, om Abraham, og hvordan Gud kalte ham ut av landet sitt, og hvordan han bare var en vanlig mann, ikke noe spesielt. Men Gud kalte ham og ga ham et løfte.

⁵⁵ Nå, jeg vil at dere skal legge merke til at dette løftet som Gud ga Abraham, ikke bare gjaldt Abraham, men det gjaldt hans ætt etter ham. Nå, mange mennesker sier: "Åh, om jeg hadde vært som Abraham, om jeg hadde opplevd at Gud hadde snakket til meg og—og gitt meg vissheten slik Han ga Abraham, så ville jeg hatt, jeg—jeg ville virkelig hatt tro, broder Branham, hvis jeg bare hadde, hvis Gud hadde snakket til meg slik Han gjorde med

Abraham.” Men du har det samme løftet som Abraham hadde, det vil si, hvis du er av Abrahams Ætt.

56 Så sier du: “Men, broder Branham, jeg er en hedning. Jeg kunne ikke være av Abrahams ætt.”

57 Abrahams Ætt var ikke den naturlige ætten. Det var den åndelige Ætten, for dens omskjærelse var ingenting. Løftet ga Han ham til og med før omskjærelsen. Men det ble gitt ham før omskjærelsen, og det var ikke fordi han var omskåret og i pakten med Gud på den måten. Det er fordi Abraham trodde Gud.

58 Og Skriften sier at: “Når vi er døde i Kristus, blir vi Abrahams Ætt.” Paulus taler om det: “Og den som er jøde, er ikke jøde i det ytre, men jøde i det indre.” Derfor, hvis dere er født av Guds Ånd, “er dere Abrahams Ætt, og er arvinger med Abraham ifølge løftet.” Ser dere? Derfor er ethvert løfte som Gud ga Abraham, ditt, fordi du åndelig sett er Abrahams Ætt.

59 Og du er mer en jøde, og hadde vært, enn om du var født av jødisk blod, og så—og så være en ortodoks jøde i den kirken, og forkaste den dyrebare Hellige Ånd og Herren Jesus Kristus. Ser du? Du er en mer jøde, fordi du er en jøde, født av et løfte fra Himmelen, som Gud ga Abraham, og Abraham tok imot det ved tro, og det var det som gjorde ham til det han var. Når alt kommer til alt, er en jøde bare en som er atskilt, og krysset over, hebreer, og så videre som det.

60 Nå, men når du har atskilt deg fra tingene i verden, krysset den skillelinjen, og oppholder deg i et fremmed land, et land som du ikke var i, i begynnelsen, med et folk som du ikke var sammen med i begynnelsen, da blir du en åndelig jøde. Fordi, på samme måte som Abraham, ved tro, forlot sitt land, forlot sitt folk, dro inn i et fremmed land med fremmede mennesker, har du forlatt ditt folk, forlatt verden, forlatt dine bekjente, krysset over, gjennom Jesu Kristi Blod, og er fremmede, venter på en By, hvis Byggmester og Skaper er Gud, slik Abraham gjorde. Pilegrimer, sammen med Ham, bor i telt, menigheter, medborgere av Himmels Rike, arvinger til alle ting ved Jesus Kristus. Ser dere? Vi har krysset over, atskilt oss.

61 Nå, Abraham, løftet er gitt til Abraham og hans Ætt etter ham. Nå, Gud ga dette løftet til Abraham, at hans Ætt ville innta fiendens port, etter at Han hadde prøvd Abraham, testet Abraham. Nå, etter at prøvelsen kom, da . . .

62 Abraham hadde allerede blitt omvendt, som vi sier, fra hedenskap til Gud. Og så hadde Gud gitt ham, som et tegn på Den Hellige Ånd, omskjærelsen. Så, etter omskjærelsen, så kom prøvelsens tid.

63 Et veldig vakkert bilde her på Menigheten, i det, etter at vi har blitt frelst, så mottar vi omskjærelsens segl, som er lovet, som ikke er av kjødet, men av Ånden. Og Den Hellige Ånd er vår omskjærelse. Det er Guds skarpe kniv. Det atskiller og

skjærer bort det overflødige fra kjødet, fra verden, av oss. Guds Ord, skarpere enn et tveegget sverd! Så, ser dere, kommer rett tilbake igjen, Guds Ord er det Den Hellige Ånd bruker; ikke trosbekjennelser, ikke denominasjoner. Men Ordet er det som skiller oss fra tingene i verden. Det skjærer bort våre ideer og slikt, og innvier oss fullstendig til Gud.

⁶⁴ Jesus sa: “Dersom dere blir i Meg, og Mitt Ord blir i dere.” Der har du det. Da er det ikke ditt ord. Det er Hans Ord. Så, ser dere: “Dersom dere blir i Meg, og Mitt Ord blir i dere, da kan dere be om hva dere vil.” Hm-hmh. Skjønner? Saken er, du taler ikke dine egne ord. Du taler Hans Ord.

⁶⁵ Så derfor er Den Hellige Ånd den Ene som tar Guds Ord og skiller oss fra disse tingene i verden, ser dere, omskjærelse, skjærer av. Deretter går du gjennom en tid med prøvelser.

⁶⁶ Nå, Abraham, etter at han ble kalt ut, kaldeernes land, byen Ur, ble han en pilegrim, en utlending. Og så kalte Gud ham, etter at han hadde bevist at han ville fortsette å ta Gud på Hans Ord. Så, det Gud gjorde da, var å gi ham et tegn, at Han hadde tatt imot ham, og Han omskar ham. Og han omskar Ismael og hele hans hus.

⁶⁷ Og nå ser du, når—når du blir kalt ut, først går du gjennom en prøve, for å se om du virkelig kommer til å fortsette. Og så gir Gud deg Den Hellige Ånd, som er tegnet på at Han har tatt imot din tro som du bekjenner å ha på Ham. Følger dere meg nå? Han kommer til å akseptere den.

⁶⁸ Nå, jeg snakket med . . . Det sitter kanskje noen dyrebare baptistbrødre her. Og alle vet at jeg kom fra en baptistmenighet. Jeg snakket med baptistbroderen min. Og han sa til meg: “Broder Branham?” Han var en doktor i teologi, en fin mann, virkelig kristen. Han sa: “Men, broder Branham, hvor får du det fra at dåpen i Den Hellige Ånd er noe annet enn troen på Kristus Jesus?”

Jeg sa: “Det er noe annet, min kjære broder.”

⁶⁹ Han sa: “Tror du ikke at når du tar imot Kristus, så får du Den Hellige Ånd?”

⁷⁰ Jeg sa: “Det er riktig. Men”, sa jeg, “du skjønner, du bare bekjenner at du har tatt imot Kristus, inntil Han anerkjenner det.”

⁷¹ Han sa: “Broder Branham, Abraham trodde Gud, og det ble tilregnet ham som rettferdighet.”

⁷² Jeg sa: “Ja. Men Gud ga ham et tegn, at Han hadde anerkjent hans tro, da Han ga ham omskjærelsens segl, at Han hadde anerkjent hans tro.” Amen.

⁷³ Så, når vi tar imot Kristus som vår Frelser, da, hvis vi er oppriktige i det, så gir Gud oss et tegn, at Han har mottatt vår tro på Kristus, ved å gi oss omskjærelsens segl, som er Den Hellige

Ånd. Det er omskjærelsens segl. “Gjør ikke Guds Hellige Ånd sorg, som dere ble forseglet med til Forløsningens Dag.” Ikke til neste møte; men til Forløsningens Dag. Det er riktig, Efeserne 4,30. Nå, det er slik vi mottar Den Hellige Ånd.

⁷⁴ Nå, hvis du sier: “Åh, jeg er en troende”, og Gud ikke har gitt deg Den Hellige Ånd ennå, Han har ikke anerkjent det. Du bare bekjenner at du tror. Men når all tvilen . . . Jeg sier ikke at du ikke er en troende nå. Til en viss grad, er du en troende.

⁷⁵ Men når Gud har funnet nåde, du fant nåde hos Ham, rettere sagt, og Han anerkjenner at du er Hans barn, og Han kjenner ditt hjerte, og Han ser din oppriktighet, Han vet at alle ting er skåret bort fra deg. Da forseglers Han deg inn i Guds Rike, ved Den Hellige Ånd, og beviser for verden at Han har tatt imot den troen du bekjenner å ha på Ham. Forstår dere det nå?

⁷⁶ Nå, rett etter det, kommer fristelsen. “Hver sønn som kommer til Gud, må først bli tuktet, prøvd.”

⁷⁷ Jesus, så snart Han mottok Åndens fylde, ved elven, da Johannes døyte Ham, førte djevelen Ham umiddelbart ut i ørkenen, for å gå gjennom en tid med fristelse. Men da Han tok Guds Ord og seiret over djevelen: “Det er skrevet. Det er skrevet”, så kom Han tilbake igjen, klar for Sin tjeneste.

⁷⁸ Og det var slik Gud gjorde med Abraham. Nå, Gud, etter å ha kalt ham ut av landet sitt, og han atskilte seg fra landet sitt, folket sitt, og så ga Gud ham omskjærelsens segl, ga ham deretter sønnen. Så kom han til den siste testen, til det øyeblikket da han måtte ofre sin egen sønn Isak som et offer. Og Han sa: “Siden du ikke sparte din eneste sønn, så vet Jeg at du elsker Meg.” Han ga ham den testen.

⁷⁹ Så rett etter det, da var slaget vunnet, Han sa: “Og din Ætt skal innta sin fiendes port.” Amen. Jeg liker det. “Skal innta sin fiendes port.” Vi vil komme til det siste punktet om bare noen få øyeblikk, om Herren vil. Nå, Han så dette, at Abraham var trofast. Etter at Han så at Abraham var trofast, så ga Han ham løftet om å innta sin fiendes port.

⁸⁰ Nå der, mange ganger, der mange av oss pinsevenner har gjort en feil, og tenker: “Vel, Den Hellige Ånd er utøst over meg. Ære være Gud! Det er alt jeg trenger å ha.” Nei, sir. Det er bare da du begynner. Du, det er ikke da. Det er din test og din prøvelse.

⁸¹ Akkurat som vi finner i—i, over i Det—Det—Det gamle testamente; teste, prøve, og så plassere en sønn. Adopsjon, plasserer sønnen etter at han allerede er en sønn, blitt født inn i familien. Han er en sønn, så ville han bli testet og prøvd, og oppdratt av veiledere, og se hvordan han utvikler seg. Og så blir han plassert posisjonelt, nesten på lik linje med sin far.

⁸² Nå, det er slik det er i dag. Vi har hatt omtrent førti år med testing av pinsen, eller mer, ser dere, tester menigheten, for å se

om de kommer til å stå, eller ikke. Ser hva du . . . Og, ser du, det er der jeg får det igjen. I stedet for å holde fast på korset og Ordet, og fortsette videre, så lar vi oss forme av verden, trekker denne *veien*, eller trekker *denne* veien, eller tar etter *dette*.

⁸³ Som jeg alltid har talt så hardt imot folk i denne moderne tids trend, kvinnene som klipper håret sitt, og—og mennene som oppfører seg dårlig og slikt, og bare kler seg i umoralske klær og slikt. Jeg får så mye kritikk for det. Men hva er det? Det prøver å redde menigheten. Det prøver å få dem opp *hit*, til Guds Ord, uansett hva den andre verden har å si om Det. Hold deg til Guds Ord. Amen. Ser du? Ser du?

⁸⁴ Saken er den, som jeg sa i går kveld, pinseveinene venter på en fremfarende, mektig vind, men de klarte ikke å høre den stille, lille Røsten. Ser du? Det, det er galt å gjøre de tingene. De tenker: "Så lenge vinden stormer, ja vel."

⁸⁵ Men det tiltrakk seg ikke profetens oppmerksomhet. Den stormende vinden brydde ikke profeten Elias i hulen. De mektige tordenene og lynene, og som strømmet ned, tiltrakk ham ikke, i det hele tatt. Men det som vekte ham, var den stille, lille røsten, noe som snakket på innsiden. "Mitt Ord er Sannhet. La ethvert menneskes ord være løgn, og Mine være sanne." Det var det som tiltrakk profeten. Ser dere?

⁸⁶ Og det vil det fortsatt gjøre. Guds Ord tiltrekker alltid det åndelige sinnet, fordi det er Kristi sinn i deg, som vet at Ordet er sant.

⁸⁷ Og du går gjennom en teste-tid. Menigheten går gjennom en teste-tid. Hvert enkeltmenneske går gjennom en teste-tid før det i det hele tatt kan innta sin fiendes port. Abraham gikk gjennom det. Kristus gikk gjennom det. Etter at Kristus var fylt med Den Hellige Ånd, der ved Jordanelven, gikk Han gjennom en teste-tid. Etter at Abraham var kalt ut, satt inn i sitt land hvor han skulle være en pilegrim, så gitt omskjærelsen, og Gud møtte ham, gang på gang, likevel måtte han gå gjennom teste-tiden. Enhver av Abrahams ætt gjør det samme, Abraham og hans Ætt.

⁸⁸ En organisasjon, en menighet, det er derfor vi ser at organisasjonene våre faller underveis, er fordi da det kom til testen. Hvilken test? Guds Ord. Der er testen. Guds Ord er testen. Vil vi gjøre det en gruppe menn sier vi skal gjøre, eller vil vi gjøre det Gud sier vi skal gjøre? Det er forskjellen.

⁸⁹ Der kom det, på tiden til Dwight Moody, på tiden til Finney, Sankey, Knox, Calvin, Spurgeon, resten av dem, disse åndelige mennene, organisasjonene fulgte etter dem. De hadde en gruppe menn der tilbake som blandet sine egne ideer inn i det, hver enkelt trodde på *dette* og *det*, og la til litt *her*, og tok bort litt *der*, og la til litt *her*, inntil de til slutt lagde en organisasjon ut av det.

⁹⁰ Og når de gjør det, en ekte, sann troende, kommer Gud umiddelbart og plukker opp en liten, ydmyk person, bryter den

tingen i stykker. Riktig. Alltid gjort det. Gud forandrer Seg ikke. Bare river den tingen i stykker, noen åndelig-sinnede mennesker som vil holde seg rett med det Ordet.

⁹¹ La meg fortelle dere. Jeg fikk et brev hjemme, fra en av de fineste menighetene, største organisasjonene i pinsebevegelsen. Den stakkars, sonderknuste kvinnen skrev et brev til meg. Og hun sa: “Broder Branham, jeg hadde langt hår og hadde det i en knute bak på hodet.” Hun sa: “Og . . . Mannen min likte det.” Og hun sa: “Vi flyttet fra byen der vi hadde en menighet som var virkelig åndelig, inn til der denne store kirken var, den første kirken i byen.” Og sa: “Da vi kom inn dit, hadde alle pinse-søstrene klippet av seg håret.” Og sa: “De trakasserte meg for det. Jeg sa: ‘Nei, nei. Jeg tror Bibelen sier at vi ikke skal gjøre det; en vanære å gjøre det.’” Og så sa hun bare: “Og de fortsatte . . .” De lo av henne, sa: “‘Hei, dekket ditt—ditt er flatt bak, reservehullet ditt’, og alt slikt. Og trakasserte mannen min, på en slik måte, at han tvang meg til å klippe håret mitt.” Og sa: “Jeg har følt meg fordømt helt siden.”

⁹² Tenk på det, en pinsemenighet som skal stå for Guds Ord! Det er dit organisasjonen din fører deg til. Riktig. De klarer ikke å høre Ordets stille, lille Røst, som kaller dem til sannheten. De lytter alle på stormfulle, mektige vinder, og mye roping og dans, og sier at de har kraft. Det er helt i orden. Jeg tror på det også. Men, broder, når du kan danse og rope, og så snu deg rundt og fornekte Guds Ord, og leve som verden, så er det noe galt et sted. Riktig.

⁹³ Guds Ånd kommer ned, den stille, lille Røsten, og leder deg rett til Golgata, hvor vi er døde, og livet vårt er skjult i Gud ved Kristus, og forseglet med Den Hellige Ånd. Da lever Ordet alene der. “Dersom dere blir i Meg, og Mitt Ord blir i dere, da be om hva dere vil, og det skal bli gitt dere.” Der er forskjellen.

⁹⁴ Jeg håper jeg ikke fremstår som en fanatiker for dere. Hvis jeg er det, er jeg—er jeg—er jeg uvitende om det. Jeg—jeg tror at Guds Ord er Sannhet, og Det må bo rett her. Og hvis Det bor her, vil Det vise Seg på utsiden. Det er nødt til det! Livet ditt, hele din natur, vil bli annerledes.

⁹⁵ Så da Gud ga Abraham testen, kom han gjennom, hundre prosent. Og ville . . .

⁹⁶ Gud kan ikke gi en organisasjon en test, fordi de er helt forvirret. Gud handler ikke på den måten med organisasjoner. Han handler ikke med nasjoner i hedningenes slekt. “Han tok et folk ut fra hedningene.” Israel, Han tok en nasjon. Men om hedningene: “Han tok et folk ut fra hedningene for Sitt Navns skyld.” Så, ser dere, det er ikke en organ- . . . Det er ikke en organisasjon. Det er enkeltmennesker Han tar ut fra hedningene.

⁹⁷ Og når testen kommer, ser dere hva som skjer? Vi kom ut for rettferdiggjørelse. Vi mottok Den Hellige Ånds dåp i pinsebevegelsen. Men når teste-tiden kommer, ser de etter kultiverte lærde, ønsker å være som verden, akkurat som det var på den tiden til Wesleys bevegelse og resten av dem. De går på skolen. De—de lærer vitenskap. Og de lærer alle disse andre tingene som følger med utdanning. Og de prøver å lære psykologi. “Bare det beste, vel, ikke si *dette*. La dem gjøre *dette* og *det*. Fordi det vil . . .” Ser du, dere samler inn og bygger. Ditt—ditt—ditt mål er feil. Motivet ditt er feil. Dere bygger på en organisasjon i stedet for å bygge på Golgata. Hvordan kan du bygge på Golgata, uten å komme inn gjennom Ordets vei?

⁹⁸ “For vi er rensset i vannbadet i Ordet.” “Hvis dere blir i Meg og Mine Ord blir i dere, da be om hva dere vil.”

⁹⁹ Det er der vi ser nederlaget til pinsebevegelsen, fordi de går bort fra Ordet. Ordet sier én ting; de prøver å få den organisasjonen til å komme inn der et eller annet sted. Og de vil gå rett bort fra Ordet, og tar sitt standpunkt med organisasjonen. Og ser dere hva dette har ført til? Det er nesten som resten av menighetene. Men så danser og roper vi, og taler i tunger, og hopper opp og ned, det er helt i orden. Organisasjonen deres er helt i orden. Jeg håper jeg uttrykte meg klart. Men saken er, den stille, lille Ordets Røst taler ut. Slik er det.

¹⁰⁰ Du går gjennom en test. Gud tester deg slik Han gjorde med Abraham. Han tester Abrahams Ætt, etter ham. Og nå, grunnen til at vi ikke inntar fiendens port, grunnen til at det er så mange ting iblant oss, er fordi vi ikke er i stand til å bestå testen. Og la meg fortelle dere noe, Ordets test er riktig.

¹⁰¹ Grunnen til at vi ikke har, og vi vil aldri ha . . . i organisasjonen. Jeg synes pinsebevegelsen har en fin organisasjon. Noen av de fineste mennene jeg . . . er . . . som lever på jordens overflate, hører til i disse—disse organisasjonene.

¹⁰² Assemblies of God, jeg har venner der inne. Du store! En broder rett der i Indiana, som jeg skal til, for å ha et møte, tror jeg, ganske snart. Broder Roy Weed, han er en regional leder i staten Indiana. Jeg tror det er en gudfryktig mann. Likevel er han en regional leder for Assemblies of God.

¹⁰³ Foursquare, åh, du store, hvor mange! Ralph McPherson og mange av de brødrene, som er gudfryktige menn, ingenting å si på livene deres. De er gode menn.

¹⁰⁴ Over til Oneness, det de kaller seg, Oneness. Eller, nå, jeg tror ikke . . . De kaller den Jesu Navn-menigheten. Jack Moore, bare for å nevne en . . . Det er hundrevis av dem, fine menn, gode menn, gudfryktige menn.

¹⁰⁵ Men saken er, broder, er dette, når du klynger deg til den organisasjonen. Ser du? Gud tar disse organisasjonene, og—og

de er falt alle sammen. Se på dem, verdsligheten sniker seg inn. Se på kvinnene deres. Se på mennene deres. Se på tilstanden deres. Jeg kunne vise dere, folk fra Assemblies of God, som har diakoner i styret sitt, som er gift to eller tre ganger, predikanter som holder på. Kvinner med klippet hår, som bruker shorts, sminke, og fremdeles bekjenner at de har Den Hellige Ånd, og stoler på at beviset er å tale i tunger, eller hoppe opp og ned, eller rope.

¹⁰⁶ De mangler den stille, lille Ordets Røst. Det Ordet holder deg i balanse ved korset. Det var der det lå. Det er derfor vi ikke har ekte profeter i menigheten i dag, slik som Agabus.

¹⁰⁷ Det er derfor, menigheten i dag, de—de respekterer knapt tungetale når noen taler, fordi de har hørt så mye falskt og påtatt, at de ikke vet hva som er rett og galt i det.

¹⁰⁸ Tydninger som bare er innbilninger, noen bare sier noe fordi han føler seg ledet. Det er ikke tydning. Tydning; ikke noen som står og taler i tunger, en annen står opp om noen få minutter og tyder det han sa. Når en taler, tyder den andre rett der, sier ord for ord, samme uttrykk, alt er likt. *Denne* mannen profeterer kanskje, men det er ikke tydning. Noen av dem, *denne* slags røst formidler noe, *denne* bak her formidler noe annet. Og noen sier ti ord, en annen sier femti ord etter det, som en tydning.

¹⁰⁹ *Tyde* betyr “å si, ord for ord”. Hvis det er et Guds Ord, må det komme, ord for ord; linje på linje, linje på linje. Det er slik Ordet må komme.

¹¹⁰ Men hva har vi sett? Så mye falskt! Og de gjorde det, i stedet for å holde seg til Ordet, skrev de ned det der. Så snart en mann gjorde det, kalte de ham en pinsevern. Og dere vet hva som skjer.

¹¹¹ Når testen kommer, teste-tiden, så begynner Sæden, det viser hvem som er en Sæd og hvem som ikke er det. Nå, uansett hva som skjedde, holdt Abraham Seg til Ordet, løftet.

¹¹² Men i dag kan ikke organisasjonen gjøre det. Og noen av dere kjære brødre som tilhører disse organisasjonene, er du uenig med dem en gang, så vet du at du er ferdig. Hvor mange av dere?

¹¹³ Jeg sier ikke, i denne bygningen nå, men så mange som har vært på kontoret mitt, så mange som har vært hos meg, sier: “Broder Branham, vi vet at det er Sannheten. Men hvis vi blir kastet ut her, hva skal vi gjøre?”

¹¹⁴ Broder, hva skal vi gjøre? Hold deg til Golgata, hold deg til løftet, hold deg til korset, uansett.

¹¹⁵ Og der borte har de noen av de fineste mennene. Ser dere? Men det jeg prøver å gjøre, er å si, at det må mislykkes. Det har alltid mislyktes og vil alltid mislykkes. Men det er, enten du mislykkes eller ikke, med Gud, hold Guds Ord og Hans løfte, først. Du vil bli testet ved Det.

116 Du vil skrive under på papirer, at du vil gjøre *dette* eller gjøre *det*. Selv imot Ordet, vil du fortsatt skrive under på det. Det er riktig. I ditt hjerte vet du at det er feil. Det er den stille, lille Røsten som taler, Ordet. Ikke rart vi ikke kan komme videre, fordi noe har skjedd. Du atskilte deg fra den stille, lille Røsten. Du løp ut for raskt. Gud kalte på deg, men du løp ut for raskt, fordi tordenene drønnet, lynene glimtet, fjellet ristet.

117 Det gjorde ikke inntrykk på Elias, profeten. Han ville ha den Røsten, først. Han sa: “Jeg vil ligge rett her.”

118 Så mange i dag, begynte med helbredelsesmøter, kjødelige etterligninger, alle slags ting, og sensasjoner som ikke engang finnes i Guds Ord. Det er riktig. Hva er det? Vi burde synge den sangen: “De som venter på Herren. La meg ydmyke min stolthet og påkalle Ditt Navn. La meg vente, Herre, til jeg hører den stille, lille Røsten.” Og den Røsten vil være en bibelsk Røst. Den vil tale nøyaktig med Ordet. Amen. Ja vel.

119 Gjort klar, Abraham etter at han hadde blitt satt, kalt ut, atskilt fra sine kjære, fra sin familie, fra sitt hjem, fra sine slektninger, inn i et fremmed land. Ved tro gjorde han det. Så, fordi han gjorde det, ga Gud ham omskjærelse, for å bevise at han var Guds sønn, at han trodde på Ham, fordi han trodde på løftet. Selv om han ikke kunne, han ikke så det i det naturlige, men han bekjente: “Alt som var i motsetning til Guds Ord, var en løgn.” Uansett hvor mye bevis som kommer fram, er det fortsatt en løgn.

120 Jeg misliker å si dette, men jeg er nødt til det. Hør her. Og når du tar kvinner, jeg sier det fordi det er noe synlig, kan se, som hevder å ha Den Hellige Ånd, og ikke er anstendige nok til å—til å la håret vokse, er det noe galt et sted. En kvinne som tar på seg et klesplagg som tilhører en mann, og bruker det, når Bibelen sier: “Det er en vederstyggelighet for—for Gud, for en kvinne å kle seg i mannsklær.” Og så hevder du at du har Den Hellige Ånd og gjør det?

121 Jeg talte om det en dag i Oregon. Det var en kvinne som skrev et veldig langt brev til meg. Hun sa: “Broder Branham, du har en fantastisk tjeneste, men du ødelegger den sannelig.” Hun sa: “Nå, hva med . . .” Sa: “Jeg går med kjeledress hele tiden.” Sa: “Hva med når man går ut i hagen for å luke litt—litt i hagen, og med en kjole på. Tror du ikke det ville se mye bedre ut med kjeledress på seg enn det ville vært, eller snekkerbukser, hva enn det er, enn å ha en kjole på seg?” Og sa: “Hør her, jeg rir opp i fjellene med guttene når de går opp for å gjete kveget, og”, sa, “jeg kommer inn i det mygg-infiserte området.” Sa: “Nå, med en—med en kjole på, ville de spise meg opp. Med kjeledress plager de meg ikke.”

122 Jeg sa: “Det er tynnere enn kjøttkrafta som er lagd på en skygge av en kylling som er sultet i hjel. Du store min! Det har ikke ett Guds Ord som støtter det. Det er din egen mening.”

123 Gud sa: “La hvert ord være en løgn, og Hans være sant.” Min kone kler seg i kjole. Hun luker i hagen. Hun har ingen problemer med det. Og, uansett, en kvinne har ikke noe å gjøre sammen med en flokk med menn der ute, som driver med kveg, uansett. Hun burde være på kjøkkenet der hun hører hjemme. Det er riktig.

124 De prøver bare å finne en unnskyldning, men det er ingen. Guds Ord er klart, og en kvinne som er født av Guds Ånd vil . . . Og en mann som er født av Guds Ånd, vil ikke la sin kone oppføre seg på den måten. Hva sa Han? “Hun som klipper håret sitt, vanærer hodet sitt.” Og mannen hennes er hennes hode. Hun er vanærende.

125 Jeg bør tie stille. Ja vel. Nå, ser du, ser du, det er nok. Du vet hva jeg snakker om.

126 Jeg sier ikke det av ondskap. Hvis jeg sier det av ondskap, må Gud ha nåde med mitt syndige hjerte; la meg knele ned her ved dette alteret, omvende meg.

127 Jeg sier det fordi, venner, jeg elsker dere. Og jeg prøver å fortelle dere hva som er sannheten, og det er Guds Ord. Vi må høre den lille Røsten fra Gud, for å komme på linje med Ordet. Vi går gjennom en teste-tid. Halleluja!

128 Vet du hva som skjedde etter at teste-tiden var over, og veiledningen av sønnen som ble født inn i en denominell familie? Hvis han besto testen og holdt seg til farens vilje, så ble den gutten ført ut, og han ble iført en kledning, og så ble det arrangert en seremoni. Og den gutten ble så plassert i familien som han var født i.

129 Det er det som er feilen med våre pinsevenner i dag. De bare hopper *hit* og *dit*, og organisasjonene våre trekker dem i *denne* retningen og *den* retningen. De holder seg ikke til Ordet.

130 Hvis du vil holde deg til Ordet, så Gud ser: “Dersom dere blir i Meg, og Mine Ord blir i dere”, Hans, Han kan ikke fornekte Det, Det er Hans Ord. Så vil det komme en tid, en gang, da du vil bli tatt ut og satt til side, og bli gitt noe som er ekte, halleluja, den Allmektige Guds kraft.

131 Hvilket, Gud venter på Sine barn, men de vil ganske enkelt ikke komme på linje, når de kommer til denne teste-tiden. Vil du ta imot det? “Vel, menigheten vil sparke meg ut.” Ja vel. Der har du det. Så, gå. Det er ikke Abrahams Ætt. Abrahams Ætt oppfører seg ikke på den måten.

132 Abrahams Ætt! Nå, uansett hva slags motstand som møtte Abraham, han holdt seg helt til Løftesordet, bare holdt seg helt til det. Det spilte ingen rolle hvordan Sarah kom, de andre kom, og de forskjellige, alt mulig, han anså det som om det ikke var slik. Han så, han trodde at han kunne se løftet, fordi Gud hadde lovet ham det, og det var alt. Det var Guds Ord, som var forankret i ham.

133 Så ga Han ham den siste testen. “Jeg vil gi ham en dobbel porsjon, og prøve ham.” Nå, han hadde allerede fått sønnen. Han ser at han har det. “Men nå vil Jeg si til ham: ‘Ta sønnen med opp og drep ham.’ Og la sønnen, når han ser . . . Vil han drepe sønnen? Jeg vil prøve ham nå.”

134 Abraham, trofast mot Ordet! Hvordan, når du har fått løftet, hvordan skal du stoppe det?

135 “Hvordan—hvordan kan du—hvordan kan du noensinne forvente å bli en far til nasjoner, og her er du hundre og femten år gammel nå?” Lille Isak, rundt fjorten, femten år gammel. “Hvordan skal du bli en far til nasjoner når du er hundre og femten år gammel, her er ditt eneste barn, og du skal ødelegge det eneste beviset som du har?” Amen.

136 “Hvordan skal jeg klare det hvis jeg går ut av organisasjonen min? Hvordan skal jeg klare det hvis jeg gjør *dette*?” Åh, lytt til den stille, lille Røsten og kom til Ordet, Ordet.

137 Du sier: “Jeg hørte en røst fortelle meg *dette*.” Hvis det er i motsetning til Ordet, var det ikke Guds Røst. Guds Røst kommer til Ordet.

138 Så gikk Abraham rett opp dit til Røsten, den stille, lille Guds Røst, til Guds Ord, måtte ta livet av sin egen sønn.

139 Han sa: “Legg ikke hånd på ham, Abraham. Jeg vet at du elsker Meg nå. Og alle de etter deg, halleluja, alle de som kommer etter deg, som er villige til å ta Mitt Ord, det vil være din Ætt, og der skal han innta fiendens port.”

140 Skulle ønske jeg hadde tid til å fortelle dere noe som skjedde for noen dager siden, ser dere, om hva som skjedde. Åh, du!

141 “Skal innta fiendens port; din Ætt etter deg. Abraham, den som velsigner deg, skal bli velsignet, og den som forbanner deg, skal bli forbannet.” Jesus sa: “Det er bedre at en kvernstein blir hengt om halsen din og å drukne i havets dyp.”

142 Og disse organisasjonene som kaster ut de gudfryktige mennene, fordi de har tatt et standpunkt for Sannheten, Ordet, og Guds Ånd og kraft, og holder seg til Ordet, ser dere hva som skjedde? Dere druknet i forglemselens hav.

143 “Bedre at en kvernstein blir hengt om halsen din og druknet i havets dyp, enn å støte den minste av disse Salvede.” Hva er de? Abrahams Ætt, som holder seg til Løftesordet.

144 Noen av menighetene våre har kommet til et punkt at de forneker, de forneker Guddommelig helbredelse, de vil ikke ha det i menigheten sin lenger. Det er riktig. Våre pinseorganisasjoner vil ikke ha noe mer Guddommelig helbredelse. Hva er det? Ser dere ikke hvordan djevelen har arbeidet? Han har gått rundt der og spredd falske løgner på den måten. Og bare intellektuelle menn som tror de er åndelige, og ser på det, og sier: “Se på *den*. Se på *den*.” Jeg ser ikke på det.

145 Hvis du er Abrahams Ætt, vil du se på Guds løfte, hva Gud sa du skulle gjøre med det. Slik er det. Abrahams Ætt, vi ser på et løfte. Jeg bryr meg ikke om hvor mange som faller på *denne* kanten og hvor mange som faller på *den* kanten. Løftet forblir sant.

146 Du må komme gjennom disse prøvelsene. Ser dere? Ja. Abraham, først testet, og deretter forseglet, deretter gitt løftet om at “hans Ætt skulle innta fiendens port”. Jeg liker det. Deretter inntok de fiendens porter, etter at de hadde blitt testet.

147 Saken er den, at vi ikke tåler prøvelsen. Det er grunnen til at organisasjonene våre ikke kan bestå testen. Det er ikke Guds vilje. Det er, Gud har velsignet det, men det er ikke Guds vilje. Fordi, ser du, du har en hel gruppe menn her, med alle slags ideer, og de slår dem sammen og kommer ut med det beste de kan. Noen av dem sier: “*Dette* er en stor mann. Du kan ikke fornekte hans ord.” Vel, det er på samme måte Den katolske kirken er organisert, samme tingen, på en gruppe intellektuelle troende. Intellektuelle, de ser på det, tilpasser det til tiden. Du kan ikke gjøre det. Alt annet er en løgn utenom Guds Ord.

148 Abraham så ikke på noe annet enn Guds løfte. Uansett hva som skjedde, holdt han seg til Guds løfte.

149 Så, dette er grunnen til at vi ikke finner flere. En organisasjon kan ikke innta fiendens port. Det er for mange nymotens hoder der inne.

150 Det må være et enkeltmenneske, som inntar fiendens port. Du kan gjøre det hvis du ønsker det. Ja, sir.

151 La oss prøve noen få, i noen få minutter, se om de holder seg til Skriften.

152 Nå, det var en tid nede i Babylon, da det var satt opp en—en statue, fint bilde på Den katolske kirken, og alle som ikke bøyde seg ned for denne statuen, ville bli brent i den brennende ildovnen. Nå, det var en oppgjørets time, om de skulle holde seg til det Gud hadde sagt: “Du skal ikke ha noen andre guder enn Meg, eller gjøre noe bilde av noe.” Det var det Gud sa. Oppgjørets time kom.

153 Hele resten av Israel falt ned for det. Og da trompeten lød, og—og strenginstrumentene lød, og—og fløyten lød, ja, så falt de alle ned foran denne statuen.

154 Men det var tre av dem som sa: “Helt uaktuelt.” De hørte den stille, lille Røsten, og de holdt seg på linje med Ordet. Hva gjorde de? Holdt seg til Ordet.

155 Og etterpå, sa de—de—de: “Hvis dere ikke gjør det . . . Vi vil gi dere en sjanse til, ellers kaster vi dere i den brennende ildovnen.”

156 Sa: “Vår Gud er i stand til å utfri oss fra den brennende ildovnen.” [Tomt område på lydbandet—Red.] “Men, uansett vil vi holde oss til Ordet.”

157 Nå, broder, hva med deg? “Hva skal jeg gjøre, broder Branham?” Hold deg til Ordet. Hold deg til løftet. “Menigheten min vil støte meg ut.” Hold deg til løftet. De må svinne hen, bare gå bort en dag, uansett. Men, Gud vil ikke. Hold deg til løftet. “Vel, jeg sier deg, de vil sparke meg ut.” Hold deg til løftet, like fullt. Hold deg rett til løftet. Nå, hvis du kan holde deg til løftet og bli der, så bli værende der blant dem da.

158 Ha fellesskap med alle. Men nå her, nå, du vil aldri vinne på noen annen måte enn å ha fellesskap med alle. Du må det. Nå, når de blir så dårlige, at de er umoralske, så hold deg unna det. Det er riktig. Ikke gå inn på fiendens territorium. Men så lenge du prøver å vinne broderen din, så er det annerledes. Ser du?

159 Se nå, men du vil aldri vinne over organisasjonens mening, én person, nei, sir, når, de har satt sin regel: “Vi tror *dette*”, punktum. Hvis dere hadde skrevet ned doktrinen deres: “Vi tror *dette*”, komma, ville det vært annerledes. Et punktum betyr: “Vi tror *dette*, og dere er nødt til å komme til *dette* og skrive under på dette papiret, eller det er alt.”

160 Men hvis dere sier: “Vi tror *dette*”, komma, “pluss så mye vi kan lære av Gud. Vi er åpne for Den Hellige Ånd”, da går du videre, broder. Ja. Det kommer til å bli annerledes nå.

161 Men, ser du, hvis du har skrevet det med et punktum, og Gud lar noe nytt komme frem, og det viser seg å være Hans Ord, Sannheten, så kan du ikke bevege deg, for det er “punktum”. Det stopper der. Det var der lutheranerne døde. Det var der metodistene døde. Det var der baptistene døde. Det var der presbyterianerne døde. Og det er der pinsevennene dør. Det er riktig. Det er riktig. De dør rett der, bare se, for det er—det er allerede skrevet ned. Det er ikke noe du—du kan legge til det eller trekke fra det. Det er—det er der. Det er doktrinen din.

162 Lutheranerne kunne ikke akseptere helliggjørelse. Nei, sir. Han har sagt: “Den rettferdige skal leve ved tro.” Ikke Martin Luther; men den gruppen som fulgte ham. Det er riktig.

163 Ikke John Wesley; men gruppen som fulgte ham. Det er riktig.

Ikke Calvin; men gruppen som fulgte ham.

164 Ikke John Smith fra baptistkirken, som ba så hardt, om natten, til øynene hans var helt opphovnet, for menigheten sin; og hans kone måtte lede ham ut og mate ham der med en skje, ved bordet. Ikke ham; men denne flokken av baptister som følger ham, organisasjonen som kom bak ham.

Ikke Alexander Campbell; men de som fulgte ham.

165 Ikke pinsebevegelsen i begynnelsen, som hadde alt felles, og hadde fellesskap med alle; men gruppene som kom og sa: “Nei. Vi er *dette*, og vi er *dette*. Og *dette* er våre punkter, og dette er alt!” (“Atskiller seg, tilsynelatende uten å ha Troen.”) Riktig. Det var det som gjorde det. Der er den onde tingen. Amen. Jeg føler meg religiøs, denne morgenen.

166 Hebreerbarna, etter at de hadde bestått testen, om de ville stå for Løftesordet eller ikke, ble de satt på prøve. Og hva gjorde de? De inntok fiendens port. Amen. Hvordan? De holdt seg til Ordet.

Hold deg til Ordet, Guds Røst som taler til deg.

167 Nå, all fornuft sa: “Hør nå her. Babylon, det er ikke noen forskjell. Fordi, vi, når vi bøyer oss foran denne statuen, tilber vi Gud uansett. Vel, hvis vi gjør det på *denne* måten, så mener vi det på *denne* måten.”

Gjør det slik Gud sa.

168 Hva om Gud sa: “Moses, ta av deg skoene dine, Moses. Du står på hellig grunn.”

169 Han sier: “Takk, Herre. Jeg tror virkelig på Deg. Jeg vil bare ta av meg hatten, i stedet. Det er for mye trøbbel å løsne skoene mine.” Hm-hmh. Hmh! Det ville aldri fungere.

Han sa: “Sko.” Han sa ikke “hatt”. Riktig.

170 Du må komme, linje for linje, hva Gud sier, og komme på linje med Hans Ord.

171 Nå, etter at de hadde hatt testen, inntok de ild-fiendens port. De fant ut, at da de gikk helt til veis ende og holdt seg til Guds Ord, inntok de porten. Det er riktig. Etter . . .

172 Daniel. Det hadde gått ut en kunngjøring, og undertegnet av Medio-perserne, som ikke kunne bli forandret, at, “Hvis noen ba til noen annen gud, måtte han bli kastet i løvehulen.” Og Daniel visste at Guds Ord sa at man bare skulle be til Ham, så han bare åpnet opp vinduene og ba likevel. Nå, han gjemte seg ikke bort i et hjørne. Han åpnet opp vinduene mot templet. Han skammet seg ikke over det.

173 Og vi ønsker ikke å praktisere religionen vår på søndag, og gjøre noe annet på mandag. Eller, tro én ting i vårt hjerte, og komme opp foran noen andre og si: “Vel, jeg vet ikke. Ja, jeg tror du har rett.” Vær den du er. Gjør du ikke det, kom deg ned fra talerstolen, kom deg ut av menigheten. Det er riktig. For, du bringer vanære til begge. Vær den du er. Si hva du tror, da har du ingenting å måtte forsvare. Du står helt nøyaktig med det som er sant. Alle kjenner fargene dine. Mennesker vil sette pris på deg, hvem som helst.

174 En kvinne kan være så stygg som bare det. Hun kan være stor, fet, liten, mager, mørkhåret, brunøyd, blåøyd, gråøyd; en slik og en annen slik. Men hvis den kvinnen er en anstendig dame, så vil

enhver mann i landet ta av seg hatten for dem, hvis han har en smule mann i seg. Riktig. Fordi, hun—hun uttrykker hvem hun er, og menn vil sette pris på det.

175 På samme måte vil Gud sette pris på en person som er den han er, eller mennesker som bekjenner seg til kristendommen. La oss være kristne, fylt med Den Hellige Ånd, med Guds Ord, eller glemme det. Riktig. For ellers blir du en hykler og lever et annet liv. Og folk ser deg løpe ut her for å danse, og røyke, og ting som det, og hevder at du en kristen, da, ser du, legger du en snublestein i andres vei.

176 Ser dere kvinner, noen ganger, hvordan de klipper håret sitt og kler seg og oppfører seg, med disse trange kjolene på seg, ser ut som en flådd wienerpølse eller noe, og går ut der på gaten, går rundt, med omtrent så høye hæler, tripper nedover gaten. Er dette pinsevenner? Så sier de—de andre menighetene: “De hevder at de har noe de ikke har.”

177 Du er forseglet og merket av Den Hellige Ånd. Du er ikke i en dansesal i kveld og i en omfavelse med en mann, som ikke er din mann; neste kveld, og kommer tilbake til kirken og danse over alt. Det er ikke pinsevenn. Dette er hykleri. Det er urenhet.

178 Det er ikke så mye til dere jeg sier dette. Men, dere er klar over at disse lydbåndene som lages her, går over hele verden, så jeg bare forkynner som om det er for hele verden. Når jeg føler Gud sier: “Si noe”, så bare sier jeg det, for jeg vet ikke hvor det vil gå. Det er opp til Ham å ta hånd om det. Bare stå med Ordet. Det er riktig. Ja vel.

179 Nei, Daniel ville ikke bøye seg for kunngjøringen deres, enten han ble kastet ut av organisasjonen eller ikke. Han holdt seg rett ved vinduet, og holdt seg til Guds Ord. Han skammet seg ikke over Det.

180 Hva skjedde? De kastet ham inn i en løvehule, men han inntok løvehulens porter. Hvorfor? Glory! Fordi at Gud sa at hans . . . “Din Ætt skal innta fiendens port.” Hva enn fienden er, så eier du porten. Åh, hvor ofte vi kunne . . . ?

181 Se på Moses, som fulgte Guds bud, dro ned til Egypt, så ut som alt gikk imot. Han hadde noen etterlignere som fulgte med ham. Han gikk ned med noen tegn, for å vise at han var sendt. Kastet ned en slange og så videre som det.

182 Og her kom etterlignerne, kastet sine ned. Hva kunne han gjøre? Ingenting. Gud fortalte ham aldri at de kom til å gjøre det. Han ønsket å teste Moses. Han var den Ene Som tillot Jannes og Jambres å kaste ned slangene sine, eller stavene sine.

183 Så der sto Moses på sin post. Kastet ned staven sin. Den ble til en slange. Han sa: “Se på det, Farao. Det var det min Herre ba meg om å komme og gjøre foran deg.”

184 Faraos sa: "Kom hit, Jambres og Jannes." De kastet ned stavene sine. De ble til slanger, det som Moses gjorde.

185 Ble ansiktet hans rødt? Nei, sir. Han trodde fremdeles at Gud hadde sendt ham. Han holdt seg til det løftet. Og hva skjedde?

186 Det er når du befinner deg i noen av konferansemøtene dine. Ansiktet ditt kan bli litt rødt. Hold deg til Ordet.

187 Hva skjedde? Med ett kom denne store Moses-kobraen og slukte dem opp. Gud stadfestet. Etter sin prøvelse, sa han: "Jeg vil at du, ved dette tegnet, skal la barna få dra ut. Jeg vil at du skal sende dem hjem igjen, der de hører hjemme. Gud kom ned hit for å fortelle, sendte meg ned hit for å utfri dem. Jeg vil at de skal dra tilbake." Han kastet den ned der.

188 Åh, testen kom. Moses, hva skal du gjøre, snu deg rundt, gå bort, si: "Vel, jeg kan ha tatt feil"? Nei, sir.

Moses sto rett der: "Gud har befalt dette." Glory!

189 Om Gud sier noe, hold deg til Det. Uansett hva som skjer, hold deg til Det. Hvis de stenger deg ute og sier: "Vi vil ikke samarbeide, vil ikke gjøre *dette*", hold deg til Det.

190 Moses holdt seg helt til det. Hva skjedde? Han inntok sin fiendes port. Halleluja. Djevelen sa: "Jeg vil spenne Dødehavet ut foran deg", men det åpnet seg opp. De kunne ikke holde dem i Egypt lenger. Han inntok fiendens port. Hvorfor? Fordi han holdt seg til oppdraget Gud ga ham. Guds bud, han holdt seg til Guds Ord, og han inntok fiendens porter.

191 Josva, etter at han hadde gått gjennom en test. Han hadde vært der nede, og sannsynligvis svømt over Jordan, han og Kaleb, med spionene. Da han kom tilbake opp fra Jordan, kom de opp til Kadesj-Barnea. Og alle sammen sa: "Åh, hvis vi begynner, vil det rive organisasjonene våre i filler. Vi kan bare ikke gå inn."

192 Den ånden dør ikke. "Åh, vi kan ikke ha Det. Hvis vi lærer Det til våre folk, hva skal vi gjøre? Vi måtte ha tatt ut nesten halvparten av diakonene, i menigheten. De er gift to ganger, tre ganger. Hva skal vi gjøre? Vi, ja, hvis vi fortalte kvinnene våre at de måtte ha langt hår, vet du hva de ville gjøre? De ville forlatt menigheten. Og hva skulle vi gjøre? Ja, vi ville bare bli sett på som gammeldags." Jesus var gammeldags også. "Vi kan ikke gjøre det. Vi kan ikke gjøre det. Det er for mye for oss."

193 Dere vet hva en grenseland-troende er. Hebreerne, det 6. kapitlet, forklarer det. "Den som en gang har blitt opplyst, har fått del i Den Hellige Ånd, så faller fra, å fornye seg igjen." Han kom til grensen og nektet å gå over, det vil si, nektet å tro fullstendig.

194 For, hva gjorde Kaleb? Hva gjorde Josva? Han sa: "Vi er mer enn i stand til å ta det." Hvorfor? De holdt seg til det Gud hadde lovet.

195 Ja, de sa, de andre sa: “Vel, de er kjemper. De er forskanset bak murer. De er på *denne* måten. Ja, vi kunne ikke nå dem på noen måte.”

196 Josva sa: “Vi er mer enn i stand til å gjøre det. Ro dere, dere! Ti stille! Ro dere ned!” Amen.

197 Jeg sier dere, tro er en veldig stor ting, når den bygger på Guds Ord. Han er ikke redd da. Troen har hår på brystet, store muskler. Den sier: “Ti stille!” Alt annet flater ut, det er riktig, når Gud taler. “Om dere blir i Meg, og Mine Ord blir i dere, da si hva dere vil.” Slik er det. Åh, jeg liker det. Hmh!

Djevler skjelver, og syndere våkner;
Troen på Jehova ryster alt.

198 Hvordan kan du ha tro når du vet at du ikke virker, vandrer i Hans Ord, når du vet at det er ting der som du burde si, og du ikke sier det? Det er ting der du burde undervise, og du underviser ikke om det. Det er ting der som du ikke kan si, og hvordan kan du ha tro når du vet at du tar feil?

199 “Hvis vårt hjerte ikke fordømmer oss.” Slik er det. Slik er det. Men hold deg til det Ordet, der det ikke er noen fordømmelse. “Det er ingen fordømmelse for dem som er i Kristus Jesus, som ikke vandrer etter kjødet, men etter Ånden.” Ånden leder med Ordet, for Ånden kan bare komme ut av Ordet, fordi Hans Ord er Ånd. Og Den kan bare . . . Den ekte, sanne Guds Ånd kan bare tale Guds Ord. Åh, du! Du store, du store!

Kom deg bort, verden. Satan, vik fra oss.

200 Vær ikke redd for å si til dette fjellet: “Flytt deg.” Si det. Bli der, se det smuldre opp. Det er riktig.

201 Men har du noen fordømmelse der, bør du—bør du være stille. Du bare babler da. Du sier ikke sannheten. Du sier ikke de tingene du burde si. Ja vel.

202 Vi finner ut da, at Josva, etter at han hadde gått gjennom den testen, så han beviset på det gode landet, og han sto der ved Kadesj-Barnea og motsa dem alle, og sa: “Vi er mer enn i stand til å ta det. Vi kan ta det.” Hva var tanken? Gå over.

203 Hva var Moses’ tanke? “Vis dette tegnet og før barna ut.” Og så ut som det hadde mislyktes. Men han holdt seg til Ordet, og Dødehavets port kunne ikke holde ham. Han gikk rett videre gjennom det. Han inntok fiendens port.

204 Josva, som så på Guds løfte, sa: “Vi er mer enn i stand til å innta det.” Det er riktig. Og da han kom ned til Jordan, hva gjorde den? Den ga etter. Amen. Slik er det. Han inntok fiendens port. Jordan hindret ham i å gå over og innta løftet. Men da han kom ned dit, var han av Abrahams Ætt. Hvorfor? Han trodde Guds Ord. Det er den eneste måten du kan være av Abrahams Ætt på, er å tro Guds Ord. Og hva gjorde han så, da han kom til

det punktet hvor han var klar for å beseire fienden? Gud åpnet opp porten, og han inntok den, tok den, gikk over.

205 I det første slaget, den første konflikten han hadde med dem, murene var så store at de kunne kjøre et kappløp med vogner oppå dem. Hvordan skal han få tak i dem? De løp fra ham, gikk inn igjen. Det vil fienden gjøre også. “Men du vil innta fiendens port.”

206 Sa: “Herre, hva skal jeg gjøre?” Han gikk rundt en ettermiddag og mediterte. Han så en Mann som sto med Sitt dragne sverd. Josva trakk sverdet sitt og sa: “Er Du for oss? Er Du for fienden vår?”

Han sa: “Jeg er Kapteinen for denne hæren.”

“Hva skal jeg gjøre?”

207 “Marsjer rundt det, tretten ganger. La en trompet lyde. Du vil innta fiendens port.”

208 Det falt ned. Ja, sir. Hvorfor? Han var av Abrahams Ætt, som holdt seg til Guds Ord. Han inntok hver eneste port som kom til ham. Ja visst.

Det begynner å bli sent. Jeg må slutte.

209 Hør her, alle disse dyrebare heltene, har skrevet ned en hel side om dem her. Men alle disse dyrebare heltene, tingene de gjorde, de døde til slutt.

210 Men så kom den ekte Trosætten, Abrahams Kongelige Ætt, Jesus, et løfte. Abraham fikk Isak, riktignok, etter kjødet, men den ekte Ætten var ikke i det organisasjonssystemet. Det var i løftet i Guds Ord, at Han ville gjøre ham til en far for nasjoner, ikke gjennom Isak, men gjennom den Kongelige Ætten, Jesus. Det var den Kongelige Ætten, som faktisk var, Abrahams Ætt, Jesus, var ikke en jøde, heller ikke var Han en hedning. Han var Gud. Ser dere? Det . . .

211 Dere katolikker her, vær velsignet. Men når dere tilber Maria som en gudinne, hva er i veien med dere, da? Maria var ikke annet enn en kvinne. Gud utvalgte henne. Hun var en inkubator. Det er alt. En inkubator, det er hva en kvinne er, men hun blir forent med mannens sæd.

212 Men, dette er en blandet forsamling, men jeg må si dette, slik at dere kan forstå hva jeg snakker om. Nå, hør på legen din—din, og jeg er broderen din. Ja visst, det kan du.

213 Maria hadde ikke noe pollen i Kristus. Det var ingen seksuell følelse da Den Hellige Ånd overskygget henne, ikke det minste. Men den Allmektige Gud, Skaperen, skapte Blodcellen og pollenet. Hmh! Hvis det var pollen fra Maria, så oppstår ikke de døde.

Glory! Det kom helt ferskt. Det ble nettopp klart for meg.

214 Så hvis du sier at det ikke spiller noen rolle, hva vi gjør, hvorfor sa da Gud at vi skulle avstå fra ting som er galt? Hvorfor reiste Gud opp Jesu legeme, hvis det ikke er slik? Så, ser dere, det kunne ikke være koblet en kvinne inn i det. Hvis det var det, så var Hans legeme en del av Hans mor, Maria, fordi hun hadde hatt et seksuelt forhold, ved at en ånd overskygget henne, som fikk henne til å—å avgi en spermie, og det er feil. Den Hellige Ånd, ved plettfri unnfangelse, halleluja, der skapte Han både spermie fra mann og kvinne.

215 Kalte Jesus henne “mor”? Finn det i Skriften. Han kalte henne “kvinne”. Halleluja! Kvinne! (Det er ferskt. Det er grunnen til at det går som det gjør.) “Kvinne, se din sønn.” Milevis nærmere henne enn Han var.

216 Han var Gud. Han var verken jøde eller hedning. Han var Gud, både kjød og kropp, Gud bodde i Ham. Gud som bor i en kvinnes spermie? Kunne ikke gjøre det. Spermien fra kvinnen måtte ha noe med vårt kjød å gjøre. Men det var Blodet pluss spermien, som Gud overskygget.

217 Han kunne sette det på stubben hvis Han ønsket det. Ja, sir. Han kunne sette det hvor som helst Han ville.

218 Men Han brakte det, fordi kvinnen var i fallet. Der kom den levende Guds ulastelige Sønn frem, skapt, jomfrufødt, både kropp og sjel.

219 Hvorfor sa David: “Jeg vil ikke se Min Hellige . . . la Min Hellige se fordervelse, Min Hellige se fordervelse. Jeg vil heller ikke forlate Hans sjel i dødsriket”? David sa det. Ser du? Både sjel, kropp og ånd ble skapt av Gud, av Ham.

220 Kvinnen var ikke en mor, det var en kvinne. Jeg tror hun var en god, hellig kvinne, absolutt. Hun hadde aldri vært en inkubator, Gud ville aldri ha valgt en skitten inkubator. Om Herren vil, taler jeg om det i kveld. Men—men sa: “En skitten inkubator til å bringe Sin—å bringe Sin Sønn til jorden i? Han valgte en jomfru, uten å vite av mann.” Heller ikke avga hun noen spermier, eller noe annet, da Den Hellige Ånd overskygget henne, fordi, Gud, på Sin ulastelige, uendelige måte, skapte i henne Jesu Kristi sjel, legeme og Ånd. Det er riktig. Han var den jomfrufødte Guds Sønn.

221 Hva gjorde det? Det brøt ned fiendens port. Halleluja! Puh! Dette begynner å bli bra, for meg. Hør her. Hvorfor? Han brøt i stykker fiendens port rett der, slik at ethvert menneske som er født i denne verden ved et seksuelt begjær, som ikke kunne komme til Himmelen, fordi sex er det som startet det i begynnelsen, i Edens hage, grunnen til at de dekket seg til. Da Han gjorde det, brøt Han det i stykker rett der, og inntok fiendens port. Ved hva? Tok Abrahams Kongelige Ætt, den aller første gangen, og knuste den fullstendig. Troens og løftets Kongelige Ætt, ikke en unnfangelse av Maria, men av Gud, brøt

opp portene. Det var det som gjorde at mennesket kan passere gjennom porten. Ære være Gud!

222 Hva gjorde Han? Så inntok Han alle fiendens porter. Han inntok sykdommens port. Sykdom kunne ikke eksistere i Hans Nærvær. Nei, sir. Heller ikke kunne noe annet eksistere i Hans Nærvær. Et begravelsesfølge kunne ikke bestå i Hans Nærvær. Nei. Hva gjorde Han?

223 Josva døde. Moses døde. Alle de andre døde, men ikke denne Kongelige Ætten. Døden kunne ikke holde stand der Livet var.

224 Den kvinnen fra Nain, som kom ut med gutten sin. Stoppet og sa: "Reis deg opp, sønn."

225 Den jenta som var død, Jairus' datter, Han talte et ord der tilbake, inn i den ukjente verden der ute, og sa: "Datter, reis deg."

226 Lasarus, død i fire dager og kroppen hans råtnet, og hans sjel hadde vært borte fra den, i fire dager. Han sa: "Lasarus, kom fram." Glory!

227 Der er Han. Hva gjorde Han? Han brøt seglene på alt. Halleluja!

228 Da Han måtte dø da, kunne Han ikke tviholde på livet. Han ville aldri ha dødd, men Han måtte gi livet. Og da Han ga livet, døde Han en død. Og Hans dyrebare sjel, som Bibelen sier, steg ned til dødsriket, for å ta min plass og din plass. Abrahams Kongelige Ætt! Hva da? Han var den Kongelige Ætt. Åh, glory!

229 Nå er vi den Kongelige Ætten, hva, som holder seg til Ordet, helt nøyaktig slik Han gjorde. "For i begynnelsen var Ordet, og Ordet var hos Gud; og Ordet ble kjød og tok bolig iblant oss." Ser dere ikke hvor den Kongelige Ætten ligger? Den Kongelige Ætten er den som holder seg til Ordet.

230 Dere sveklinger som er villige til å gå på kompromiss med djevelen, med hans verdslige skikker. (Jeg taler ikke til dere her.) Der ute, dere predikanter som vet at dere forkynner at miraklenes tid er over, dere forkynner at det ikke finnes noe slikt som dåpen i Den Hellige Ånd, skam dere, og så kalle dere Abrahams Ætt.

231 Den Kongelige Ætten holder seg til Ordet. Kongelig Ætt, ikke født av mennesker, har ikke noe med mann eller kvinne å gjøre. Kvinnen er menigheten; ikke noe med menigheten å gjøre. Maria hadde ingenting med Ætten å gjøre. Heller ikke har menigheten, såkalt organisasjon, noe med Ætten å gjøre. Den er født av hva? Ikke av en organisasjon, ikke metodist, baptist, presbyterianer, katolikk, lutheraner og så videre.

232 Men, født av Guds løftes Kongelige Ætt, det er den som inntar fiendens port. Den er allerede inntatt for ham. "For dersom dere blir i Meg, og Mitt Ord blir i dere, be om hva dere vil, det vil bli gjort for dere." Der har du det. Det er et løfte. Det er allerede gjort.

²³³ Hans dyrebare sjel steg ned til helvete, hvor jeg burde gått. Men på den tredje dagen . . . Samson som tok byens port på ryggen, hadde ingenting med det å gjøre. Han inntok helvetes porter, gravens porter og alt annet. Han bar den ikke opp på fjellet, men Han ødela den. Halleluja! Han inntok fiendens port.

²³⁴ Atmosfærene som var fylt med djevelens kraft, over, slik at verken Engler eller noe kunne komme ned. Det kunne ikke skje noen forbønn, fordi blodet av geiter kunne ikke ta bort synd. Men Hans eget Blod tok bort synd.

²³⁵ Og Han steg opp i det Høye, førte bort fanger. Han ga gaver til menneskene. Nå, hver eneste av Abrahams Ætt som er villig til å betale prisen, til å komme ned og omvende seg fra sine synder, bli døpt i Jesu Kristi Navn til syndenes forlatelse, bli fylt igjen med Den Hellige Ånd, og bestå testen.

²³⁶ Og når de får verden ut av deg, tingene som er borte, alt som er galt, alt som virker feil, slik som kvinnene med håret sitt, mennene med sine liv, og menighetene med sine organisasjoner, og—og pastoren som forsøker å tilfredsstille diakonene sine, og—og alle disse forskjellige tingene. En eller annen verdslig gjeng kommer seg inn der og får en stakkars pastor, kaster ham ut av menigheten.

²³⁷ Gå videre, pastor. Gud velsigne deg. Hold deg rett med Ordet. Ikke godta noe.

²³⁸ Han steg opp i det Høye. Hva gjorde Han? Han skar et hull, en port, som, bønner til denne Abrahams Ætt. Hvorfor? Hvorfor? Hvis vi er Kristi Legeme, hvis vi er døde, vi regner oss selv som døde og begravet i Kristus, og oppreist med Ham i oppstandelsen. Han er Legemets Hode. Der Hodet er, der er Legemet sammen med Det. Og så, denne morgenen, hvor alle som har gjort det, “sitter med Ham på himmelske steder”, med den Kongelige Ætten. Pris skje Gud.

²³⁹ Ingen porter. Du kan ikke be så lenge, og si: “Åh, åh, *der er et ord.*” Hm-hmh. De stopper deg, rett der.

²⁴⁰ Men om vårt hjerte ikke fordømmer oss; hvis vi vet at vi vandrer i Guds bud; vi ser våre liv rensset opp; vi ser det; ethvert Ord som Gud befalte, vi holder Det; da blir portene til enhver fiende inntatt. “Be da om hva du vil, det vil bli gjort for deg.” “Han skal innta fiendens port.” Åh, broder, for en menighet det ville være!

²⁴¹ Når jeg kommer tilbake igjen til Phoenix, om Herren gir meg tillatelse, så håper jeg, når jeg går inn i dette tabernaklet, at disse kirkebenkene vil være fylt opp, og hver eneste kirkebenk i Full Gospel-bevegelsen i denne byen, vil være fylt opp av den levende Guds hellige: som ser ut som kristne; snakker som kristne; oppfører seg som kristne; med Guds Ånd i bevegelse iblant dem på en slik måte, at hvis noen syndet, så ville Den Hellige Ånd kalle det ut umiddelbart.

242 Den vil gjøre det. Dere har sett det i bønnekøen, som her oppe ved alteret. Hvor det ble sagt: “Gå tilbake dit og gjør det rett med mannen din. Gå og fortell din kone at du var ute i forgårs kveld med den kvinnen, på *det-og-det* stedet.” Hvis Den vil gjøre det her, ved å vandre i Ordet, lytte til den stille, lille Røsten, vil Den gjøre det i deg. Du er av Abrahams Ætt. Så ingen synd.

243 Predikant, ville du ikke likt å se det i menigheten din? Går inn i denne menigheten, og ser nedover *her*, ser både menn og kvinner, gudfryktige, hellige, som sitter der bare ladet med Guds kraft. Synd kunne ikke komme inn. En mann går inn og setter seg ned, Ånden reiser Seg og sier: “John Jones, du kommer fra *så-og-så*, en by, fra *det-og-det* stedet. Han er her for å finne helbredelse for kroppen sin. Ser du? Han gjorde en *bestemt* ting på et *bestemt* sted. Han gjorde *dette*, og han tar, må ta *dette* tilbake, gjøre *dette* rett, så vil Gud helbrede ham for den kreften. SÅ SIER HERREN.” Du store, du store!

244 Gi meg en menighet, gi meg ti menn, fyll- . . . , virkelig Guds juveler, av den Kongelige Ætten, sett disse mennene sammen, og se hva som vil skje. Gi meg dette lille huset fullt av mennesker som det, og jeg vil vise dere et Lys som verden vil løpe til. Det er riktig. Det er det Gud vil at vi skal være. “Dere er en by som ligger på en høyde.” Dere er Abrahams Kongelige Ætt. “Den skal innta fiendens port.”

245 Sykdom, det er en årsak til sykdom. Det er en årsak til disse tingene. Og Gud, Den Hellige Ånd, er her for å åpenbare det og fortelle deg hvorfor du ikke mottar det. Hva er i veien med oss? Vi trenger ikke lure på: “Vil Den gjøre det?” Den gjør det allerede. Hva gjør du?

246 Se på profeten. Han lyttet ikke til den fremfarende vinden: “Ære være Gud! Halleluja!”

247 Det er bra. Nå, husk, jeg fordømmer ikke det. Jeg håper alle forstår det. Noen sa: “Broder Branham tror ikke på å si: ‘Ære være Gud! Halleluja!’” Vel, se på meg her oppe nå. Jeg tror på å rope, tale i tunger, danse i Ånden.

248 Men, broder, når du unnlater å høre på den stille, lille Ordets Røst, så er det det som feller deg. Det er saken.

249 Elias visste at all denne vekkelsen pågikk på utsiden. Men han var . . . Han ble aldri tiltrukket ut til det. Men da han hørte den stille, lille Guds Røst, da ble han tiltrukket. Og han dekket til ansiktet sitt, gikk ut. Hvorfor? Elias var av Abrahams Ætt, som fulgte Ordet.

250 “Dersom dere blir i Meg og Mine Ord blir i dere, så be om hva dere vil, det vil bli gjort for dere.”

La oss bøye våre hoder bare et øyeblikk i bønn.

251 Åh, menighet, hvor, når jeg er ferdig med å forkynne på denne måten, hvordan jeg føler meg! Ånden går bort fra meg, og jeg ser

tilbake, jeg ser folk som faktisk tar hånden ned i lommen og gir til meg, det som skulle vært til mat for barna deres. Jeg ser små kvinner her inne, kanskje med kort hår, hva ville de gjøre? De ville gjøre alt i verden for meg, om de kunne. Mann som lever med en kone på den måten, og jeg bare skjærer i stykker med Ordet, sårer, han har dårlig samvittighet, og likevel ville den mannen gå ut her og slite, og sende meg sin tiende. Det er riktig. Da gjør det meg skamfull, har kommet tilbake til kjødet da, du føler: "Hva sa—hva sa jeg?" Jeg mener ikke å såre, det er ikke det.

²⁵² Men, åh, broder, og min kjære, lille søster og broder, hvis det er Guds Ord, og dette er Hans Ånd som får Ordet til å komme til liv, for deg, hva vil det bli på Dommens Dag? Jeg prøver å gjøre deg klar for den dagen. Vær så snill, bare ta Hans Ord. Hvis jeg noen gang forkynner noe som ikke er Ordet, et løfte fra Gud, så har du rett til å komme til meg. Men dette er Ordet. Og det er fordi jeg elsker dere.

²⁵³ Det er ikke fordi jeg—jeg ikke vil ha deg i båten. Det er fordi båten ikke vil bære deg gjennom. Du kommer til å forlise en av disse dager.

²⁵⁴ Du må komme for Dommen. "Skyldig i det minste, er skyldig i alt." Og når du vet at noe er rett å gjøre, er det Guds Ord og et løfte om å gjøre det, så gjør du det ikke, hva da med det? Du vil bli bedt om å gi en grunn, hva da? Når dette Budskapet denne morgenen møter deg der borte på skjermen, på Dommens Dag, hva med det? Tenk på det, venner. Du kan dø før dagen er over. Alle sammen kan det. Og én ting er sikkert, du kommer til å dø.

²⁵⁵ Jeg sto her om dagen og så på moren min, jeg holdt henne i armen min. Jeg holdt faren min litt før det, og så ham gå bort.

²⁵⁶ Jeg har sett dem komme ned til veis ende, som trodde de var helt i orden. Sa: "Åh, broder Branham, åh, om jeg bare kunne leve litt lenger!" Før sent da. Og husk, døden forandrer ikke sjelen, den forandrer bare dens bosted. Og hvis du ser at noe inni deg, vær fornuftig nå, hvis du ser at noe inni deg får deg til å oppføre deg på den måten og føle det slik, som du ikke burde føle, så omvend deg denne morgenen. Vil du, venn? Kom. Vær . . . Du trenger ikke være slik. Du er en ulykkelig person. Lev et ekte Kongelig Ætt-liv. Gud vil at du skal gjøre det i dag.

²⁵⁷ Vil du løfte din hånd, mens ditt hode er bøyd, og hjerte. Si: "Broder Branham, jeg løfter min hånd til Gud. Oppriktig, fra mitt hjerte, det er hva jeg ønsker å være. Det er egentlig det jeg ønsker å være. Jeg har—jeg har rotet det til her ute og alt mulig annet, men egentlig ønsker jeg—jeg ikke å være slik. Jeg ønsker å være det du har snakket om denne morgenen. Be for meg, broder Branham. Jeg løfter hendene mine til Gud, ikke til deg, broder Branham, men til Gud. Og i mitt hjerte, Han kjenner mitt hjerte, lengter jeg etter å være den slags kristen du snakker om, en av Abrahams Kongelige Ætt, ved Jesus Kristus." Løft hånden din

nå og si: “Jeg vil . . . Be for meg, broder Branham.” Gud velsigne deg. Gud velsigne deg. Sannelig vil Han gjøre det for deg.

²⁵⁸ Vår Himmelske Far, i Lyset fra Ditt Ord, i kraften av Din oppstandelse! Og jeg innser, Herre, at de stakkars menneskene, mange ganger har blitt forvirret her ute, gjennom ulike . . . Folk vet knapt hva de skal gjøre; en kommer, sier én ting; og en kommer, sier noe annet.

²⁵⁹ Og her i Phoenix, denne store byen med—med, vel, turister, hvor alt fra hele nasjonen driver inn i den, både fysisk og åndelig. Sto på fjellet, her om dagen, og tenkte på hvor mange ganger Guds Navn blir misbrukt på en dag her nede, hvor mange utroskap som blir begått, hvor mye synd og skitt i gatene her, og barer og fyl liker, og alt, mange av dem er bekjennende troende, kristne!

²⁶⁰ Kvinner går nedover gaten, med en sigarett i hånden. Går med umoralske klær på seg, når Du sa at det stinker fremfor Deg: “Det er en vederstyggelighet”, som et gammelt, skittent, uren, stinkende urinal et sted. Å Gud, hvordan kunne en kvinne som hevder å ha Den Hellige Ånd gjøre noe slikt, og vite at i Frelserens nese, så lukter det slik som det, stinker? Hvordan kunne Han ha noe slikt som det i Sitt Rike? Far, hvis de bare visste, at de er milevis fra Det.

²⁶¹ Jeg ber, Gud, ha nåde. Ingen ønsker å komme til de fortaptes regioner. Ingen ønsker å komme ned dit, Far. La det ikke skje at noen av oss går dit. Likevel er det et godt hjerte der inne, i den personen, den mannen, den kvinnen, en mann eller kvinne som er kjærlig og hyggelig og vennlig, og som bare har blitt forført av djevelen. Djevelen gjorde det.

²⁶² Satan, jeg er imot deg, fordi du er en fiende av min Herre. Du er en fiende av Hans Ord. Og jeg befaler deg, ved Jesus Kristus, Guds Sønn, som et dødelig vesen, vel vitende om at jeg ikke har noen kraft i meg selv. Jeg har ikke kraft til å stoppe deg. Jeg har ikke makt til å få noen av disse kvinnene til å rydde opp, noen av disse mennene, som hører på dette lydbåndet, eller—eller hvor som helst. Jeg har ingen mulighet til å få dem til å rydde opp. Jeg er maktesløs. Men jeg har Guds Ords myndighet, som en tjener, til å forkynne Det, og forpliktet til den myndigheten. Heller ikke politimannen her ute har kraft til å stoppe en bil, men han har myndighet til å gjøre det.

²⁶³ Og, satan, du kan like godt begynne å la bremsene dine hvine, for jeg befaler deg, ved Jesus Kristus, at du slipper disse menneskene fri, over hele verden, hvor enn dette Budskapet går. Slipp dem fri. Jeg gjør krav på dem, for de er kjøpt. De tilhører ikke seg selv. De er kjøpt for en pris, de er Abrahams Kongelige Ætt, Herren Jesus.

²⁶⁴ Du skitne, urene, stinkende hykler, menneskenes forfører, som fører dem blindt ned til helvetes avgrunner, slipp dem fri.

Jeg befaler deg, ved den levende Gud, ved Offeret til Hans Sønn, Jesus, at du slipper dem fri, slik at deres sjeler kan bli ladet med Hans velsignelse og med Hans Nærvær, slik at de kan innta enhver fiendes port. [Tomt område på lydbandet—Red.] Du har fått dem til å vente på *dette*, *det* eller *hint*, eller en hellig berøring, eller noe annet, men jeg sier at du kommer til å miste grepet.

²⁶⁵ Hvordan kunne sykdom bli værende i en salvelse som dette? Bare når de nekter å se ut der på løftet, slik fader Abraham gjorde, da han kunne se Hans komme, forbilledlig, hundrevis av år i forveien.

²⁶⁶ Slipp dem fri. I Jesu Kristi Navn, la disse menneskene gå.

²⁶⁷ Må Guds kraft, forståelsen av Ordet, idet de blir vasket av Det denne morgenen, må de få forståelsen av å holde Guds Ord og Hans løfter rent, et grep som ikke kan bli brutt av satan. Må hver enkelt gripe tak i det løftet, og si: "Dette er Det. Jeg holder fast på Det. Gud ga løftet. Jeg er Abrahams ætt. Hvordan kan jeg tvile på Hans løfte?" Og gå rett videre, ved Jesus Kristus, vår Herre. Amen.

Jeg elsker Ham . . .

²⁶⁸ Det har vært skarpt denne morgenen, venner. La oss tilbe stille nå.

Fordi Han først elsket meg
Og kjøpte min frelse
På Golgatas tre.

²⁶⁹ Kunne det være mulig, ikke vanhellig, absolutt ikke . . . Dette er—er religiøst. La oss løfte våre hender til Ham vi elsker. Og si:

Jeg elsker Ham, jeg elsker Ham
Fordi Han først elsket meg
Og kjøpte min frelse
På Golgatas tre.

²⁷⁰ Nå, til hver kvinne eller jente her inne, dette er min hånd. Gud elsker dere. Til enhver mann eller gutt her inne, Gud elsker dere. Jeg elsker dere. Nå, jeg kan ikke strekke meg ut og nå hver enkelt av hendene deres, men må Gud uttrykke for dere hva jeg mener. Mens vi synger den igjen, bare snu deg rundt og håndhils på noen. "På dette vil alle mennesker vite at dere er Mine disipler, når dere har kjærlighet for hverandre."

Jeg . . .
. . . kjøpte min frelse
På Golgatas tre.

Jeg elsker Ham, jeg elsker Ham
Fordi Han først elsket meg
Og kjøpte min frelse
På Golgatas tre.

²⁷¹ Elsker du Ham ikke? Den herlige følelsen av Den Hellige Ånd! Ordet er en renseprosess, bare renser deg, gjør deg til en ny skapning, tar bort alt. Ordet er skarpere enn et tveegget sverd, omskjærer, skjærer bort alle tingene av verden. Ser dere? Da føler vi oss rene, rensset ut, tar imot og tror Ham. Det er slik vi kan synge:

Jeg elsker Ham, jeg elsker Ham
Fordi Han først elsket meg
Og kjøpte min frelse
På Golgata.

²⁷² Er ikke den vakker? Jeg bare elsker den av hele mitt hjerte. Ser dere? La oss prøve den igjen, alle sammen nå, virkelig, av full hals nå.

Jeg elsker Ham, jeg elsker Ham
Fordi Han først elsket meg
Og kjøpte min frelse
På Golgata . . .

OG DIN ÆTT SKAL INNTA SIN FIENDES PORT NOR62-0121M
(And Thy Seed Shall Possess The Gate Of His Enemy)

Dette budskapet av broder William Marrion Branham som opprinnelig ble talt på engelsk på søndag morgen, 21. januar, 1962, i Faith Tabernacle i Phoenix, Arizona, USA, er tatt fra et lydbånd opptak og trykt uredigert på engelsk. Denne oversettelsen på norsk er trykket og gitt ut av Voice Of God Recordings.

NORWEGIAN

©2024 VGR, ALL RIGHTS RESERVED

VOICE OF GOD RECORDINGS
PL 1, 02761 ESPOO, FINLAND

VOICE OF GOD RECORDINGS
P.O. BOX 950, JEFFERSONVILLE, INDIANA 47131 U.S.A.
www.branham.org

Informasjon om opphavsrett

Alle rettigheter forbeholdes. Denne boken kan skrives ut på en privat skriver for personlig bruk eller deles ut gratis, som et verktøy for å spre Evangeliet om Jesus Kristus. Denne boken kan ikke bli solgt, reproduisert i stor skala, publisert på en nettside, lagret i et mottakersystem, oversatt til andre språk eller bli brukt for å samle inn penger uten uttrykkelig, skriftlig tillatelse fra Voice Of God Recordings®.

For mer informasjon eller vedrørende annet tilgjengelig materiale, vennligst kontakt:

VOICE OF GOD RECORDINGS
PL 1, 02761 ESPOO, FINLAND

VOICE OF GOD RECORDINGS
P.O. BOX 950, JEFFERSONVILLE, INDIANA 47131 U.S.A.
www.branham.org